

[Niels Helveg Petersen]

noget mere virkelighedsfjernt i dag især da for et parti, der påberåber sig at være miljøbevidst, end at ville forsvare under alle forhold rygning eller ville forsvare forbrug af øl? Hvad har det med miljøpolitik at gøre? Hvad har det med et nutidigt syn på disse forhold at gøre? Sociale problemer i Danmark er knyttet til ganske andre forhold end til forbruget af tobak og af spiritus.

Det, der er vigtigt, er ud fra sociale synspunkter netop at bekæmpe forbruget af disse ting mere bevidst, end man tidligere har gjort. Det har noget med socialpolitik at gøre, ikke hr. Gert Petersens synspunkter.

Jeg vil kun sige to ting til hr. Camre. Inden de socialdemokratiske talere skal ud og holde grundlovstaler, vil jeg pege på, at det jo altså ikke er rigtigt, at jobskabelsesordningen er for alle med hovedvægt på de unge; det er faktisk ikke det, der står i loven, og det vil jeg bede hr. Camre læse på, inden han skal holde sin grundlovstale.

Det andet, jeg vil sige, er, at hr. Camre fuldstændig glemte at sige noget vigtigt om situationen efter denne folketingsssamling, nemlig at vi slutter denne folketingsssamling med en ringere økonomisk situation, end da vi startede den, med stigende ledighed, med stigende ubalance i vor økonomi, med stigende vanskeligheder med vores betalingsbalance og prisudvikling. Det glemte hr. Camre. Det vil jeg advare socialdemokratiet imod at glemme, for den virkelighed, som er omkring os, er en slem krabat og vil sørge for, at det bliver en brat opgånen.

Waldorff (VS):

Jeg tror, det må være ret svært for de fleste at forstå, hvad det egentlig er for nogle slagsmål, der er foregået under martspakkeforhandlingerne herinde. Udefra ser det ud til, at vi har en regering, som endelig har taget sig sammen til at gøre et eller andet ved den store arbejdsløshed, som findes. Sådan er det faktisk, så vidt jeg kan vurdere, lykkedes socialdemokratiet at få det til at se ud. På den anden side har man så de borgerlige partier, herunder da bestemt det radikale venstre, der først og fremmest ser det som deres opgave at pleje de private arbejdsgivers interesser. Sådan tror jeg egentlig det ser ud for mange; det er bare et forkert billede af, hvad det er, der virkelig sker.

Socialdemokratiet gik til valg og dannede også regering på en handlingsplan, som indeholdt to ting. Det ene var en økonomisk politik, som først og fremmest skulle gøre noget ved betalingsunderskuddet. Det skulle ske gennem en stram og asocial finanspolitik, og det skulle ske gennem massive tilskud til erhvervslivet, især i form af en lang række skattelettelser og nye skatteunddragelsesmuligheder for erhvervslivet.

Den del af handlingsplanen har socialdemokratiet nu gennemført, og det har den gjort med støtte fra de borgerlige partier. Der er kommet en scribe skattelove igennem: støtte til landbruget og meget mere, sådan at man alt i alt har pumpet over 3 mia. kr. ud i erhvervsstøtte i år. Privatkapitalen har selvfølgelig ikke fået alt, hvad den ønskede sig. Den er som bekendt umættelig, men den har faktisk fået i alle ender og kanter, også langt ud over hvad selv socialdemokratiet på nogen måde kunne begrunde i et rimeligt hensyn til produktion og beskæftigelse.

Det, der er pointen, er, at der ikke er nogen garanti for, at disse tilskud bliver omsat i arbejdspladser. Tværtimod må man sige, at eftersom disse milliarder jo skal kradses ind et eller andet sted i form af afgifter eller stramninger, er der i virkeligheden garanti for, at det bedste, man kan håbe på, er, at arbejdsløsheden ikke stiger som følge af den erhvervsstøttepolitik.

Det, som har manglet indtil i dag, er den anden del af handlingsplanen, nemlig indsatsen imod arbejdsløsheden. Fagbevægelsen har jo presset hårdt på regeringen i flere år, og det har så udmøntet sig i det, som er blevet kaldt martspakken.

Hvis vi nu et øjeblik lader, som om martspakken virkelig var det, som store dele af fagbevægelsen har krævet, hvis vi lader, som om martspakken var opfyldelsen af socialdemokratiets løfte om at skabe 50.000 nye arbejdspladser hvert år, hvis den var en opfyldelse af løftet om om nødvendigt gennem tvangsindgreb over for arbejdsgiverne at sikre lære- og praktikpladser og den slags ting, kunne der måske godt være hold i den fremstilling, jeg startede med at give indtrykket af, nemlig at man på den ene side havde en regering, der ville gøre noget for arbejdsløsheden, på den anden side en borgerlig opposition, som ville gøre noget for profiterne i